

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/27/2019
Identifikačné číslo spisu: 2017200366
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2017200366.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MUDr. P. R., bytom X., Z.Á. F.. B. X, právne zast.: Advokátskou kanceláriou ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Dobšinského 12, Bratislava, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 26. októbra 2017, Číslo: 45460-3/2017-BA, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 12. októbra 2018, č.k. 20Sa/34/2017-79, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom na najvyššom súde pod sp.zn. 1Vs/3/2019 ohľadom právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 12. októbra 2018, č.k. 20Sa/34/2017-79, postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej z 26. októbra 2017, Číslo: 45460-3/2017-BA, a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie Žalovaná napadnutým rozhodnutím z 26. októbra 2017 podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) vo veci predpísania poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a poistného do rezervného fondu solidarity, napadnuté odvolaním MUDr. Jozefa Urbana zamietla v celom rozsahu a potvrdila napadnuté rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava zo 14. júna 2017, č. 108-43/2017-TT.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 5 písm. c/, § 14 ods. 1 písm. b/, § 15 ods. 1 písm. b/, § 21 ods. 1 a 4 písm. b/, § 178 ods. 1 písm. a/ bod prvý a zákona č. 461/2003 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd dospel k záveru, že zánikom povolenia licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v odbore ortopédia dňom 30. septembra 2006 rozhodnutím Trnavského samosprávneho kraja č.

TA/2006/3343 zo dňa 4. septembra 2006 boli naplnené podmienky aj pre zánik povinného nemocenského poistenia podľa §21 ods. 4 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa ktorého povinné nemocenské a dôchodkové poistenie zaniká vždy samostatne zárobkovo činnej osobe uvedenej v §5 písm. b/ a c/ dňom zániku týchto oprávnení. Licencia L1A je podľa §3 ods. 4 zákona č. 578/2004 Z.z. dokladom, na základe ktorého je možný výkon zdravotníckeho povolania jednou z foriem, ktorý nie je dôvodné stotožňovať s vykonávaním činnosti podľa osobitného predpisu v zmysle § 5 písm. c/ zákona o sociálnom poistení. Podľa názoru krajského súdu samotná licencia pre výkon samostatnej zdravotníckej praxe jej držiteľom nepostačuje, ako to vyplýva z definície obsiahnutej v §10 ods. 1 a 2 zákona č. 578/2004 Z.z.. Správne orgány tejto otázke nevenovali dostatočnú pozornosť.

4. Proti rozsudku krajského súdu podala kasačnú sťažnosť žalovaná z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jej názoru licencia na výkon samostatnej zárobkovej praxe podľa § 68 ods. 1 písm. a/ zákona č. 578/2004 Z.z. označovaná ako L1A, na základe ktorej môžu podľa § 10 zákona samostatnú zdravotnícku prácu vykonávať zdravotnícky pracovníci sa považuje za oprávnenie a vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu a zakladá držiteľovi tejto licencie status samostatne zárobkovo činnej osoby na účely sociálneho poistenia podľa § 5 písm. c/ zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.decembra 2010. Z ustanovenia § 4 zákona č. 578/2004 Z.z. vyplýva, že poskytovateľom zdravotníckej starostlivosti je nielen fyzická osoba alebo právnická osoba, na základe povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia alebo povolania vydaného podľa osobitného predpisu, ale aj fyzická osoba na základe licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe alebo živnostenského oprávnenia vydaného podľa osobitného predpisu. Súčasne poznamenala, že v čase, kedy si žalobca zrušil povolenie na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia, bol držiteľom aj licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v povolaní lekár podľa § 10 zákona č. 578/2004 Z.z číslo L1A/TT/0817/06, vydanéj Slovenskou lekárskou komorou. Preto zrušenie povolenia Trnavského samosprávneho kraja, číslo TA/2006/3343 zo dňa 4. septembra 2006 nespôsobilo zánik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu, ako samostatne zárobkovo činnej osoby podľa § 21 ods. 4 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom do 31. decembra 2010.

5. Právne posúdenie relevantné pre rozhodnutie danej veci riešil Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) v uznesení z 30. apríla 2019, sp.zn. 1Vs/1/2019. V uvedenom uznesení veľký senát odpovedal na nastolené otázky nasledovne cit.: „(...) Odpoveď na 1. otázku - Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti zdravotníckych pracovníkoch stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov samostatná zdravotnícka práca je poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení, ktoré prevádzkuje iný poskytovateľ na základe povolenia alebo na inom mieste ako zdravotníckom zariadení, a preto licencia L1A nemá charakter oprávnenia na výkon činnosti predpokladaného v § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, keď sama o sebe nezakladá jej držiteľovi aj možnosť vykonávať licencovanú činnosť, ktorú môže vykonávať až na základe dohody /zmluvy/ s iným poskytovateľom.

Pojem samostatná zdravotnícka práca v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. vykonávaná na základe licencie L1A nie je možné bez ďalšieho stotožniť s pojmom samostatná zárobková činnosť v zmysle § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. a pojem licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe s pojmom oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu pre účely sociálneho poistenia. Odpoveď na 2. otázku - Povinnosťou Sociálnej poisťovne pri rozhodovaní o vzniku alebo zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia poistenca - lekára, v zmysle § 178 ods. 1 písm. a/ bod prvý v spojení s § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov je posudzovať príjmy poistenca - lekára osobitne vo vzťahu k licencií L1A a skúmať, či všetky príjmy vykázané v jeho daňovom priznaní v príslušnom zdaňovacom období sú aj príjmami lekára považovaného za samostatne zárobkovo činnú osobu (SZČO) v zmysle § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z.

Odpoveď na 3. otázku - Konanie podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod prvý zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov začaté z podnetu organizačnej zložky Sociálnej

poisťovne v zmysle § 184 ods. 8 v spojení s § 185 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. nezbavuje Sociálnu poisťovňu povinnosti zabezpečiť účastníkovi konania ochranu jeho oprávnení, ktoré sú konkretizáciou základného práva na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, prípadne i základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ktoré mu priznávajú aj medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.“

6. Senát „9S“ Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí veľkého senátu (1Vs/1/2019) nestotožnil a v právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018 (týkajúcej sa rovnakej problematiky), sa chce od záverov prijatých veľkým senátom odchýliť, v dôsledku čoho dňa 24. septembra 2019 uznesením z 23. septembra 2019, sp.zn. 9Sžsk/94/2018, postúpil túto právnu vec na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 466 ods. 3 SSP.

7. Podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Nakoľko právna vec vedená pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018 bola postúpená veľkému senátu správneho kolégia tunajšieho súdu, pričom sa jedná o obdobnú právnu vec s právnou problematikou totožnou ako je vec žalobcu (vedená pod sp.zn. 7Sžsk/27/2019) predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovaného, najvyšší súd postupom podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP konanie v danej právnej veci prerušil z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie, v ktorom sa riešia otázky, ktoré môžu mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobcu.

9. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova (§ 100 ods. 3 SSP).

10. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.